

[Bjørn Westh]

Regeringen foreslår de nye rentetilskud med den begrundelse, at det er nødvendigt for at holde gang i den eksisterende produktion. Samtidig har regeringen sagt, at den til næste år f.eks. vil spare over 40 mill. kr. på veterinærkontrol og på slagterierne – 40 mill. kr., som landmændene så selv skal betale. Det betyder det første år ca. 4 kr. mere i udgift for landmanden pr. leveret gris til slagteriet. Leverer landmanden 1.500 grise, skal han betale 6.000 kr. ekstra på slagteriet – et beløb, der i øvrigt vil være stigende år for år. Til gengæld vil regeringen så give landmanden et rentetilskud nogle år. Vi må håbe for landmanden, at rentetilskuddet er større end den ekstra regning fra slagteriet, og vi må også håbe, at landmanden ikke yderligere bliver ramt af de planlagte besparelser.

Vi har i øvrigt ikke kunnet få oplyst, hvad det er, man vil spare yderligere, selv om vi har spurgt folketingets landbrugs- og fiskeritudvalg, men vi har fået at vide, at der skal spares. Er det loven om yngre landmænd, regeringen vil spare væk? Er det produktionsassistenterne? Er det vikarloven? Er det moderniseringsloven? Hvad er det egentlig, der skal spares væk? Vi må kende disse planer, inden vi tager stilling til nye udgifter. Vi mener ikke, besparelsen på veterinærkontrollen er rimelig. Det kan ikke være rigtigt at lægge denne ekstraafgift på den animalske produktion nu.

Vi vil i øvrigt også gerne se disse nye, store udgifter, regeringen i denne lovgivning lægger op til, i sammenhæng med den øvrige erhvervs- og investeringspolitik. Er det f.eks. en rigtig erhvervsmæssig afvejning at give rentetilskud til investeringer, der har fået tilskud flere gange før, og så f.eks. halvere egnsudviklingsstøtten og reducere andre erhvervsstøtteordninger? Er det rigtigt at give landbruget disse rentetilskud, når håndværkere og mindre industri ikke får det?

Boligministeren har lovet parcelhusejere med dyre lån refinansieringsordninger. Hvordan passer det ind i denne sammenhæng?

I øvrigt vil den socialdemokratiske gruppe også vurdere denne lovgivning i sammenhæng med de sociale besparelser, der er gennemført, og som ønskes gennemført. Vi vil gerne kende finanslovsforslaget for 1984, inden vi binder os. Regeringen har sagt, at der skulle spares mindst 10 mia kr. Dette lovforslag

giver en udgift på ca. ½ mia kr., uden at det sikrer ny produktion og beskæftigelse.

Vi vil ikke fra socialdemokratiets side afvise, at der er problemer i landbruget, som vi må se på. Regeringen har talt om gældsombytning med grønne obligationer, skibskreditlignende lån, K-lån, investeringsobligationer, men kommer så nu kort før grundlovsdag med et helt femte forslag.

Socialdemokratiet pegede for et år siden sammen med det radikale venstre og SF på jordbanklån/indekslån. Tænk, hvor langt vi kunne være kommet, hvis der havde været større vilje hos de nuværende regeringspartier! Regeringens eneste aktive handling indtil dato har været at forhindre, at dette forslag fra os kom til realistisk forhandling. Det er ikke rimeligt. Vi kræver naturligvis vort forslag behandlet.

Vi vil gerne være med til at støtte landbruget, hvor det betyder større animalsk produktion, beskæftigelse og valutaindtjening, men vi vil ikke være med, hvis offentlige tilskud betyder kapitalisering og unaturligt stigende ejendomspriser. Derfor vort forslag om jordbanklån/indekslån. Der er her tale om en fremtidig finansieringsform ved siden af de kendte. Der er altså tale om noget, der rækker frem med perspektiv i, men vi mener også, at disse lån kan bruges til refinansiering. Jeg vil dog ikke afvise, at kursudviklingen på obligationer kan gøre en refinansiering med jordbanklån lidt vanskeligere, og at det i den forbindelse måske kan være formålstjenligt med en kombination af rentetilskud og jordbanklån/indekslån. Det vil vi gerne se på. Vi kunne have været i gang, men regeringen har som sagt i hvert fald indtil nu forhindret en egentlig behandling af vore forslag.

Jeg vil endnu en gang slå fast, at vi kan ikke være med, hvis der sker en kapitalisering af eventuelle tilskud.

I det lovforslag, regeringen fremsætter, lægges der efter vor mening i høj grad op til en kapitalisering af rentetilskuddene, hvilket regeringspartierne da heller ikke lægger skjul på. Således siger hr. Øllgaard i Kristeligt Dagblad den 11. maj 1983, at forslaget – rentesaneringsforslaget – må gennemføres hurtigt, fordi brugen af gældssaneringsloven er gået i stå, fordi især landbrugets kreditorer forholder sig afventende.

Afventende efter hvad? Naturligvis efter, om der vil blive realiteter i regeringens me-